ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĒZEKNES TIESU NAMS

Lietas arhīva Nr. A42-00172-23/43
ECLI:LV:ADRJRTN:2023:0531.A420146422.8.S

S P R I E D U
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rēzeknē 2023. gada 31. maijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis S.Linkevičs,

piedaloties pieteicējam /pers. D/, atbildētājas – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Ieslodzījuma vietu pārvaldes pārstāvim /pers. E/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. D/ pieteikumu par Daugavgrīvas cietuma faktiskās rīcības, nenodrošinot pieteicējam telefona zvanus bez ierobežojuma laikā no 2021. gada 1. maija līdz 2021. gada 31. decembrim, atzīšanu par prettiesisku un nemantiskā kaitējuma 7000 *euro* atlīdzinājumu.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicējs /pers. D/ vērsās Ieslodzījuma vietu pārvaldē (turpmāk arī Pārvalde vai atbildētāja) ar 2021. gada 16. septembra iesniegumu, kurā izteica neapmierinātību ar Daugavgrīvas cietuma administrācijas rīcību, nenodrošinot pieteicējam telefona zvanus bez ierobežojuma no 2021. gada 1. maija līdz 2021. gada 16. septembrim. Par minēto rīcību pieteicējs lūdza nemantiskā kaitējuma 7000 *euro* atlīdzinājumu.

Ar Ieslodzījuma vietu pārvaldes 2021. gada 24. novembra lēmumu Nr. N-1-2021-17534 (turpmāk – Lēmums) nav konstatēta Daugavgrīvas cietuma administrācijas prettiesiska faktiskā rīcība, līdz ar to pieteicējam atteikts izdot administratīvo aktu par nemantiskā kaitējuma 7000 *euro* atlīdzinājumu.

Lēmumā norādīts šāds pamatojums.

[1.1] Daugavgrīvas cietuma administrācija 30.09.2021. vēstulē Nr. N-5-2021-08937 "Par informācijas sniegšanu" Pārvaldei norādīja, ka pamatojoties uz Satversmes tiesas 2019. gada 7. novembra spriedumu lietā Nr. 2018-25-01 "Par Latvijas Sodu izpildes kodeksa $50.^4$ panta atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 91. pantam" (turpmāk – Satversmes tiesas spriedums), no 2021. gada 1. maija visiem notiesātajiem paredzētās telefonsarunas tiek piešķirtas bez skaita ierobežojuma, rindas kārtībā, nodrošinot vienādas iespējas visiem notiesātajiem, bet atbilstoši pieejamajam taksofonu (telefonu) daudzumam. Tāpēc visiem notiesātajiem tiek nodrošinātas telefonsarunas bez skaita ierobežojuma, bet saskaņā ar cietumā apstiprinātu grafiku. Pieteicējs izcieš sodu cietuma Daugavpils nodaļas /numurs /. korpusa /numurs /. stāva kamerā Nr. /kamera/, saskaņā ar telefonsarunu grafiku šīs kameras notiesātajiem telefona zvani notiek ceturtdienās. Visi ieslodzīto taksofona zvani tiek fiksēti Uzraudzības daļas lietu nomenklatūrā Nr. 5.2.35 "Zvanu uzskaites žurnālā", tad šī informācija tiek ievadīta arī Ieslodzīto informācijas sistēmā. Pārbaudot cietuma rīcībā esošo informāciju, Daugavgrīvas cietuma administrācija izskaidroja, ka pieteicējs regulāri izmanto savas tiesības uz telefona zvaniem. Laika posmā no 2020. gada 16. septembra līdz 2021. gada 16. septembrim pieteicējs zvanīja sekojošos datumos: 2020. gadā 12. oktobrī, 5. novembrī, 28. decembrī; 2021. gadā 7. un 25. janvārī, 18. februārī, 15. martā, 1. un 8. aprīlī, 6., 17. un 27. maijā, 3. un 14. jūnijā, 1. un 15. jūlijā, 5. augustā, 9. un 23. septembrī. Pieteicējs vairākkārt ir atteicies no piedāvātajiem zvaniem. Ar pieteicēju daudzreiz tika izrunāti jautājumi par zvanu kārtību, un izskaidrots, ja viņam nepieciešams zvans noteiktajā laikā, jāvēršas pie cietuma administrācijas šī jautājuma risināšanā, bet viņš ar nodomu rada situāciju, kuras rezultātā varētu uzrakstīt kārtējo sūdzību.

[1.2] No "Zvanu uzskaites žurnālā" pieejamās informācijas izriet, ka, izciešot sodu, pieteicējs regulāri izmanto savas likumīgās tiesības uz telefonsarunām, katru mēnesi veicot telefonzvanus. Ievērojot minēto, Pārvalde konstatē, ka pieteicējs līdz 01.05.2021. un arī pēc 01.05.2021. ir izmantojis savas tiesības uz telefonzvaniem, atbilstoši Latvijas Sodu izpildes kodeksā (turpmāk – Kodekss) noteiktajām prasībām. Pārvaldes rīcībā ir arī izdruka no "Zvanu uzskaites žurnāla", kas apliecina pieteicēja veiktos telefona zvanus laikposmā no 01.05.2021. līdz 16.09.2021., kā arī Daugavgrīvas cietuma priekšnieka 17.06.2021. rīkojums Nr. N-5-2021-05575 "Par taksofonu un videozvanu izmantošanu ieslodzītajiem Daugavgrīvas cietumā".

Turklāt, izvērtējot kopumā pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumā norādītos apstākļus saistībā ar viņa atrašanos Daugavgrīvas cietumā iesniegumā norādītajā apjomā un laikposmā, Pārvalde nekonstatēja, ka, atrodoties Daugavgrīvas cietumā, pieteicējs bija pakļauts pazemošanai, noniecināšanai vai citādai necilvēcīgai attieksmei, kā arī Daugavgrīvas cietuma administrācija attiecībā pret pieteicēju būtu rīkojusies ar mērķi sagādāt viņam ciešanas vai pazemot viņa cieņu.

Ņemot vērā iepriekš minēto, kā arī to, ka no 01.05.2021. ieslodzītajiem, kas sodu izcieš soda izciešanas režīma zemākajā pakāpē, telefonzvani tiek nodrošināti bez ierobežojumiem rindas kārtībā, Pārvalde nesaskata pieteicēja tiesību aizskārumu Satversmes tiesas sprieduma kontekstā, jo pieteicējam, atrodoties Daugavgrīvas cietumā, ir visas iespējas šīs tiesības izmantot un Daugavgrīvas cietuma administrācija tās nav ierobežojusi.

[1.3] Pārvalde izvērtēja /pers. D/a prasījumu par nodarītā nemantiskā kaitējuma atlīdzinājumu un konstatēja turpmāk norādīto.

Administratīvā procesa likuma 92. pants paredz personai tiesības prasīt atbilstīgu atlīdzinājumu par mantiskajiem zaudējumiem, personisko

kaitējumu, arī morālo kaitējumu, kas tai nodarīti ar administratīvo aktu vai iestādes faktisko rīcību. Atlīdzinājuma izmaksas kārtību un apmērus reglamentē Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likums (turpmāk – Zaudējumu atlīdzināšanas likums). Zaudējumu atlīdzināšanas likuma 1. pantā ir noteikts, ka likuma mērķis ir nodrošināt privātpersonai Satversmē un Administratīvā procesa likumā noteiktās tiesības uz atbilstīgu atlīdzinājumu par mantisko zaudējumu vai nemantisko kaitējumu (turpmāk - zaudējuma atlīdzinājums), kas tai nodarīts ar valsts pārvaldes iestādes prettiesisku administratīvo aktu vai prettiesisku faktisko rīcību. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments savā praksē norāda, ka prasījums par atlīdzinājumu nav patstāvīgs prasījums, tas vienmēr ir pakārtots prasījumam par administratīvo aktu vai iestādes faktisko rīcību (*Senāta 2007. gada 4. janvāra sprieduma lietā Nr. SKA-14/2007 12. punkts, 2008. gada 22. maija sprieduma lietā Nr. SKA-169/2008 12. punkts).* Konkrētajā gadījumā nav konstatēta Daugavgrīvas cietuma administrācijas prettiesiska faktiskā rīcība vai prettiesisks administratīvais akts, līdz ar to nav arī konstatēts zaudējums. Ievērojot minēto, Pārvalde uzskata, ka pieteicēja prasība par nodarītā nemantiskā kaitējuma atlīdzinājuma izmaksāšanu ir nepamatota.

[2] Pieteicējs vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar 2021. gada 23. decembra pieteikumu par Daugavgrīvas cietuma faktiskās rīcības, nenodrošinot pieteicējam telefona zvanus no 2021. gada 1. maija līdz 2021. gada 16. septembrim, atzīšanu par prettiesisku un nemantiskā kaitējuma 7000 *euro* atlīdzinājumu.

Pieteikumā pieteicējs norādījis, ka pieteicējam netika nodrošināti telefona zvani bez ierobežojuma, nodrošināja tikai vienu vai divas reizes mēnesī, bet 2021. gada maijā vispār telefona zvani netika nodrošināti un telefona zvanu uzskaites žurnālā tika viltoti pieteicēja paraksti.

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2022. gada 16. februāra lēmumu tika pieņemts pieteicēja pieteikums par Daugavgrīvas cietuma faktiskās rīcības, nenodrošinot pieteicējam telefona zvanus bez ierobežojuma laikā no 2021. gada 1. maija līdz 2021. gada 16. septembrim, atzīšanu par prettiesisku un nemantiskā kaitējuma 7000 *euro* atlīdzinājumu un ierosināta administratīvā lieta Nr. A420146422.

Tiesā 2022. gada 18. augustā tika saņemti pieteicēja pieteikuma grozījumi. Pieteicējs lūdza tiesu grozīt pieteikumu, nosakot, ka tas ir par Daugavgrīvas cietuma faktiskās rīcības, nenodrošinot pieteicējam telefona zvanus bez ierobežojuma laikā no 2021. gada 1. maija līdz 2021. gada 31. decembrim, atzīšanu par prettiesisku un nemantiskā kaitējuma 7000 *euro* atlīdzinājumu. Pieteicējs norādīja, ka Daugavgrīvas cietuma administrācija nenodrošināja pieteicējam telefona zvanus bez ierobežojuma arī pēc apstrīdēšanas iesnieguma izskatīšanas Ieslodzījuma vietu pārvaldē, proti, līdz 2021.gada 31.decembrim.

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2022. gada 30. augusta lēmumu nolemts pieņemt un pievienot administratīvajai lietai Nr. A420146422 /pers. D/ pieteikuma grozījumus, nosakot ka pieteikums ir par Daugavgrīvas cietuma faktiskās rīcības, nenodrošinot pieteicējam telefona zvanus bez ierobežojuma laikā no 2021. gada 1. maija līdz 2021. gada 31. decembrim, atzīšanu par prettiesisku un nemantiskā kaitējuma 7000 *euro* atlīdzinājumu.

[3] Rakstveida paskaidrojumā tiesai Pārvalde pieteicēja pieteikumu neatzīst un lūdz to noraidīt, pamatojoties uz Lēmumā norādīto argumentāciju.

Papildus Pārvalde norāda, ka Lēmumā vispusīgi un objektīvi ir izskatīti lietas faktiskie un tiesiskie apstākļi, pieņemot taisnīgu un likumīgu nolēmumu, kas, atbildētājas ieskatā, ir atzīstams par tiesisku un pamatotu.

Rezumējot lietā nodibinātos apstākļus par, pieteicēja prāt, prettiesisko rīcību no atbildētājas puses, nav pamata bažām jeb šaubām, ka atbildētāja 2021. gada 24. novembrī, izskatot pieteicēja iesniegumu, nav izvērtējusi visus lietas apstākļus to kopumā un savstarpējā sakarībā. Gluži pretēji, atbildētāja, pieņemot Lēmumu, izdarīja tiesiskuma un samērīguma apsvērumus konkrētā jautājuma izskatīšanā. Tādējādi ir pamats secināt, ka konkrētajā lietā ir ievēroti Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10. pantā nostiprinātie valsts pārvaldes principi.

Papildus paskaidrojumā Pārvalde norādīja ka atbildētāja neatzīst pilnībā gan pieteicēja Administratīvās rajona tiesai iesniegto 2021. gada 23. decembra pieteikumu, gan pieteicēja tiesai adresētos pieteikuma grozījumus, uzskatot gan pieteicēja pieteikumu, gan pieteikuma grozījumus par nepamatotiem, gan arī neatzīst pilnībā pieteicēja Administratīvās rajona tiesai iesniegto pieteikuma grozījumus, jo Pārvalde nesaskata, ka attiecībā pret pieteicēju tiktu izdarītas pretlikumīgās darbības no Pārvaldes un/vai Pārvaldes struktūrvienības puses, amatpersonas vai darbinieka.

[4] Tiesas sēdē pieteicējs uzturēja pieteikumu, pamatojoties uz pieteikumā norādītajiem argumentiem, papildus norādot, ka viņš uzskata, ka Daugavgrīvas cietuma administrācijai bija jānodrošina pieteicējam telefona zvanus bez ierobežojuma laikā no 2021. gada 1. maija līdz 2021. gada 31. decembrim.

Pārvaldes pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumos norādītajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[5] Noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietā esošos pierādījumus, tiesa secina, ka pieteikums ir noraidāms.

[6] Latvijas Republikas Satversmes 96. pants noteic, ikvienam ir tiesības uz privātās dzīves, mājokļa un korespondences neaizskaramību. Saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (turpmāk - Konvencija) 8. pantu ikvienam ir tiesības uz savas privātās un ģimenes dzīves, dzīvokļa un korespondences neaizskaramību, un valsts institūcijas nedrīkst traucēt nevienam baudīt šīs tiesības, izņemot gadījumos, kas paredzēti likumā un ir nepieciešami demokrātiskā sabiedrībā, lai aizstāvētu valsts drošības, sabiedriskās kārtības vai valsts labklājības intereses, lai nepieļautu nekārtības vai noziegumus, lai aizsargātu veselību vai morāli, vai lai aizstāvētu citu tiesības un brīvības.

Satversmes tiesa 2009. gada 23. aprīļa spriedumā Nr. 2008-42-01 atzina, ka Latvijas Republikas Satversmes 96. pantā garantētās tiesības uz privāto dzīvi ietver sevī tiesības veidot un uzturēt attiecības ar ģimenes locekļiem un citiem cilvēkiem. Turklāt no šīm tiesībām izriet ne tikai valsts pienākums atturēties no iejaukšanās privātajā dzīvē, bet arī valsts pienākums veikt šo tiesību nodrošināšanai nepieciešamās darbības (sk. *Satversmes tiesas 2009. gada 2. decembra sprieduma lietā Nr. 2009-07-0103 11. punktu*).

Tiesa, attiecinot minētās tiesību normas un Satversmes tiesas atziņas uz izskatāmo lietu, atzīst, ka ieslodzītā saziņas ar radiniekiem ierobežojumi var skart ieslodzītajam Latvijas Republikas Satversmes 96. pantā un Konvencijas 8. pantā garantētās pamattiesības. Minētais attiecas arī uz tiesību normās paredzētā telefona zvana un videozvana izmantošanu. Proti, ja tiek būtiski ierobežotas telefona zvana un videozvana izmantošanas tiesības vai tiek būtiski samazināts likumā paredzētais telefona zvana un videozvana izmantošanas ilgums, tas var sasniegt būtiska cilvēktiesību aizskāruma apmērus, ņemot vērā to, ka ieslodzīto tiesības uz attiecību uzturēšanu ar ģimenes locekļiem un citiem cilvēkiem jau tā ir ierobežotas. Vienlaikus ne jebkurš ierobežojums sasniedz cilvēktiesību aizskāruma minimālo robežu. Tiesa ņem vērā, ka attiecībā uz iestādei īpaši pakļautām personām par faktisko rīcību atzīstama tikai tāda iestādes rīcība, kas būtiski ierobežo īpaši pakļautas personas cilvēktiesības.

[7] No lietas materiāliem konstatējams, ka Daugavgrīvas cietumā no 2021. gada 1. maija, pamatojoties uz Satversmes tiesas spriedumu, visiem notiesātajiem paredzētās telefonsarunas tika piešķirtas bez skaita ierobežojuma, rindas kārtībā, nodrošinot vienādas iespējas visiem notiesātajiem, bet

atbilstoši pieejamajam taksofonu (telefonu) daudzumam. Līdz ar to visiem notiesātajiem tika nodrošinātas telefonsarunas bez skaita ierobežojuma, bet saskaņā ar cietumā apstiprinātu grafiku. Pieteicējs izcieta sodu Daugavgrīvas cietuma Daugavpils nodaļas /numurs /. korpusa /numurs /. stāva kamerā Nr. /kamera/, saskaņā ar telefonsarunu grafiku šīs kameras notiesātajiem telefona zvani bija noteikti ceturtdienās.

Visi ieslodzīto taksofona zvani tiek fiksēti Uzraudzības daļas lietu nomenklatūrā Nr. 5.2.35 "Zvanu uzskaites žurnālā", tad šī informācija tiek ievadīta arī Ieslodzīto informācijas sistēmā.

Tiesa, pārbaudot Zvanu uzskaites žurnāla (*lietas 1. sējuma 93. – 107. un 227. – 249. lapa*) informāciju, konstatē, ka pieteicējs laika posmā no 2021. gada 1. maija līdz 2021. gada 31. decembrim regulāri izmantoja savas tiesības uz telefona zvaniem. Minētajā laika posmā pieteicējs zvanīja sekojošos datumos: 6., 17. un 27. maijā, 3. un 14. jūnijā, 1. un 15. jūlijā, 5. augustā, 9., 23. un 30. septembrī, 14. un 28. oktobrī, 2. decembrī un 23. decembrī (divas reizes).

No Lēmuma arī izriet, ka pieteicējs vairākkārt bija atteicies no piedāvātajiem zvaniem un ar pieteicēju daudzreiz tika izrunāti jautājumi par zvanu kārtību, un izskaidrots, ja viņam nepieciešams zvans noteiktajā laikā, jāvēršas pie cietuma administrācijas šī jautājuma risināšanā, bet viņš ar nodomu rada situāciju, kuras rezultātā varētu uzrakstīt kārtējo sūdzību. Pieteicējs tiesas sēdē norādīja, ka viņam bija zināma kārtība, un viņš, kad bija nepieciešams zvans, ar iesniegumu vērsās pie cietuma administrācijas šī jautājuma risināšanā. Pieteicējs nenorādīja gadījumus, ka viņam būtu atteikts zvans pēc iesnieguma uzrakstīšanas.

Līdz ar to secināms, ka pieteicējam visi viņa pieprasītie zvani tika nodrošināti.

No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka Daugavgrīvas cietuma administrācija strīdus periodā telefona zvanus nodrošināja saskaņā ar Kodeksa pārejas noteikumu 38. punktu, kurš noteic, ka, ņemot vērā Satversmes tiesas spriedumā noteikto, lai nodrošinātu vienlīdzīgas iespējas visiem slēgtajā cietumā esošajiem notiesātajiem esošajā slēgto cietumu infrastruktūrā, līdz 2025. gada 1. jūlijam spriedumā minētā tiesību apjoma palielinājuma izpilde šiem notiesātajiem tiek nodrošināta rindas kārtībā.

Izvērtējot iepriekš konstatēto, tiesa secina, ka Daugavgrīvas cietuma administrācija laika posmā no 2021. gada 1. maija līdz 2021. gada 31. decembrim nodrošināja pieteicējam telefonsarunas bez skaita ierobežojuma. Minētās telefonsarunas tika nodrošinātas rindas kārtībā, nodrošinot vienādas iespējas visiem notiesātajiem, bet atbilstoši pieejamajam taksofonu (telefonu) daudzumam.

Līdz ar to tiesai nav pamata atzīt, ka Daugavgrīvas cietuma administrācijas rīcība, visiem notiesātajiem (arī pieteicējam) paredzētās telefonsarunas piešķirot bez skaita ierobežojuma, rindas kārtībā, nodrošinot vienādas iespējas visiem notiesātajiem, bet atbilstoši pieejamajam taksofonu (telefonu) daudzumam, būtu prettiesiska.

[8] Tiesa kritiski vērtē pieteicēja norādīto, ka 2021. gada maijā viņam vispār telefona zvani netika nodrošināti un telefona zvanu uzskaites žurnālā tika viltoti pieteicēja paraksti.

Tiesa ir saņēmusi Ieslodzījuma vietu pārvaldes centrālā aparāta Izmeklēšanas daļas vecākā inspektora (vecākā izmeklētāja) majora /pers. L/ 2023. gada 23. janvāra lēmuma par kriminālprocesa Nr. /numurs / izbeigšanu kopiju (*lietas 1. sējuma 207. – 209. lapa*).

Minētajā lēmumā konstatēts, ka nav noticis noziedzīgs nodarījums, kā arī kritiski vērtētas pieteicēja liecības par iespējamo pieteicēja parakstu viltojumu telefona zvanu uzskaites žurnālā 2021. gada maijā.

[9] Administratīvā procesa likuma 92. pants noteic, ka ikviens ir tiesīgs prasīt atbilstīgu atlīdzinājumu par mantiskajiem zaudējumiem vai nemantisko kaitējumu, kas viņam nodarīts ar administratīvo aktu vai iestādes faktisko rīcību. Minētās tiesības izriet no Satversmes 92. panta, tās noteic arī Zaudējumu atlīdzināšanas likums.

Atlīdzināšanas likuma 1. pantā ir noteikts, ka likuma mērķis nodrošināt privātpersonai Satversmē un Administratīvā procesa likumā noteiktās tiesības uz atbilstīgu atlīdzinājumu par mantisko zaudējumu vai nemantisko kaitējumu, kas tai nodarīts ar valsts pārvaldes iestādes prettiesisku administratīvo aktu vai prettiesisku faktisko rīcību. Konkrētajā gadījumā nav konstatēta Daugavgrīvas cietuma administrācijas prettiesiska faktiskā rīcība vai prettiesiski izdots administratīvais akts, līdz ar to nav arī konstatēts zaudējums. Ievērojot minēto, tiesa norāda, ka nepastāv Zaudējumu atlīdzināšanas likumā (4., 5., 6. pants) noteiktais zaudējumu atlīdzināšanas pamats, līdz ar to pieteicēja prasība par nemantiskā kaitējuma 7000 *euro* atlīdzinājumu ir nepamatota.

[10] Administratīvā procesa likuma 124. panta pirmā daļa noteic, ka par pieteikumu par lietas ierosināšanu tiesā maksā valsts nodevu 30 *euro* apmērā.

Administratīvā procesa likuma 126. panta ceturtā daļa noteic, ja pieteicējs no valsts nodevas samaksas ar tiesas lēmumu bijis pilnīgi vai daļēji atbrīvots, pieteikuma noraidīšanas gadījumā pieteicējam ir pienākums atmaksāt valstij valsts nodevu pilnā apmērā triju mēnešu laikā pēc sprieduma stāšanās spēkā. Šādos gadījumos tiesa pieteicēja pienākumu samaksāt valsts nodevu attiecīgajā apmērā norāda sprieduma rezolutīvajā daļā. Ja pieteicējs triju mēnešu laikā neiesniedz tiesai valsts nodevas apmaksu apliecinošu dokumentu, tiesa sprieduma norakstu nosūta tiesu izpildītājam izpildei.

Savukārt Administratīvā procesa likuma 126. panta piektā daļa noteic, ka šā panta ceturtajā daļā paredzētais pieteicēja pienākums pieteikuma noraidīšanas gadījumā samaksāt valsts nodevu nav attiecināms uz tiem pieteicējiem, kuri pieteikumu iesnieguši par administratīvo aktu sociālās drošības jomā (pensijas, pabalsti u.tml.). Ņemot vērā to tiesību un interešu nozīmīgumu, kuras pieteicējs bija vēlējies aizsargāt, izņēmuma kārtā tiesa (tiesnesis) arī citos gadījumos ar motivētu lēmumu var atbrīvot pieteicēju no pienākuma samaksāt valsts nodevu, ja pieteikums tiek noraidīts.

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2022. gada 16. februāra lēmumu pieteicējs pilnīgi atbrīvots no valsts nodevas samaksas par pieteikuma iesniegšanu (*lietas 1. sējuma 2. – 3. lapa*). Ievērojot to, ka pieteikums nav iesniegts par administratīvo aktu sociālās drošības jomā (pensijas, pabalsti u.tml.), to, ka pieteikums nav atzīstams par izņēmumu, lai pieteicēju varētu atbrīvot no pienākuma samaksāt valsts nodevu, kā arī to, ka pieteikums tiek noraidīts, pieteicējam ir uzliekams pienākums samaksāt valstij nesamaksāto valsts nodevu 30 *euro*.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126. panta ceturto daļu, 246.-251. pantu, 289.-290. pantu, 291. panta pirmo daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt /pers. D/ pieteikumu par Daugavgrīvas cietuma faktiskās rīcības, nenodrošinot pieteicējam telefona zvanus bez ierobežojuma laikā no 2021. gada 1. maija līdz 2021. gada 31. decembrim, atzīšanu par prettiesisku un nemantiskā kaitējuma 7000 *euro* atlīdzinājumu.

Uzlikt par pienākumu /pers. D/ samaksāt nesamaksāto valsts nodevu 30 *euro* triju mēnešu laikā pēc sprieduma stāšanās spēkā, iesniedzot

tiesai valsts nodevas apmaksu apliecinošu dokumentu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rēzeknes tiesu namā.

Tiesnesis S. Linkevičs